

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

† Înaltul Regent Gheorghe Buzdugan.

Negru zăbranic s'a ntins pe orizontul vieții noastre de stat; sub el încă unul din cărmui-torii noștri a fost surprins de negura vecinicii.

Luni dimineața a murit Înaltul Regent Gheorghe Buzdugan.

Știrea morții sale neașteptate a sgudivit profund întreaga suflare românească și ca undele unui cutremur, departe s'a transmis pe undele eterice, peste țări și mări. Când aparatul radiofonic a comunicat această știre din Budapesta, un fior rece mi-a sfredelit gândul și inima. Peste greutatea încercărilor noastre mi se părea că plutește o atmosferă încărcată... cu tâlc mi se părea tonul străin, care ne transmitea această veste; nu era în el tristețe ca tristețea noastră, nici altfel de jale nu era...

Dară Dumnezeu care grijește de toate, a grijit și de soarta poporului din care se ridicase Gheorghe Buzdugan!

Gheorghe Buzdugan s'a născut la Focșani în 10 Februarie 1867, dintr'o veche familie moldovenească.

Studiile toate și le-a făcut în țară. Era licențiat al Facultății de Drept din București. După luarea diplomei a intrat în magistratură fiind numit — în vârsta numai de 25 de ani — ca judecător substituit la tribunalul din Piatra-Neamț, de unde, în acelaș an încă, fu trecut ca supleant la tribunalul Râmnicul-Sărat și apoi la tribunalul Covurlui.

La finea anului 1895 era judecător la tribu-nalul Covurlui. Cinci ani mai târziu, adecă în 1900 îl găsim președinte al tribunalului Dorohoiu. In toamna anului 1905 este numit consilier la Curtea de Apel din București, iar la 1910 a fost avansat la rangul de consilier la

Înalta Curte de Casație și Justiție. In anul 1924 a fost ridicat la cea mai înaltă treaptă în magistra-tura țării, prim-președinte la Înalta Curte de Casație.

In această înaltă dignitate n'a stat decât trei ani, căci când în 1927 încrederea Regelui Ferdinand I. l-a designat ca membru al Consi-liului de Regență, a părăsit postul de prim-președinte al Curții de Casație.

Frumoasa carieră de magistrat a defunctului a fost ogorul larg, în care neîntrecutele lui calități au adus cea mai bogată roadă. Treapta de prim-președinte al Curții de Casație, mai pe urmă înalta dignitate de Regent, au fost resul-tatul unei ascensiuni firești, bazată pe superioare însușiri morale și intelectuale, cu cari defunctul a fost înzestrat.

Ilustru jurist, bun patriot, om cu judecată adâncă și sănătoasă, au fost tot atâtea indicii, cari în împrejurări grele pentru neam, l-au indicat pentru sarcina plină de răspunderi de membru în Regență.

Conștiu de greutatea răspunderilor ce apăsa pe umerii săi, și-a împlinit cu scumpătate și conștiință chemarea sa. Defunctul Regent a înțeles sensul evenimentelor cari l-au chemat în fruntea trebilor țării și a și lucrat din răspuțeri la soluționarea lor bună.

Țară l-a îndrăgit mult pe defunctul cu nume atât de neaoș românesc! Așa se explică consternarea generală și unanimă, provocată de moartea sa, precum și afluența de lume la transportarea lui din București.

Și țara va ști să păstreze încă mulți ani vie amintirea celui care doarme somn de veci într'o criptă din modestul sat Faraoani!...

Nr. 5114 E 1929.

Notă oficială.

Onorata Preoțime și toți angajați Eparhiei noastre se îndrumă a-și achita impozitele scadente, adecă până la 1 Octomvrie 1929, înaintând Cassei diecezane — preoțimea prin Oficiul protopresbiteral iar ceilalți funcționari ai Eparhiei precum și preoțimea din tractul protopresbiteral al Caransebeșului — direct Cassei diecezane — chitanța despre impozitele achitate.

Aceste chitanțe sunt a se înainta cel mult până la 25 Octomvrie a. c. în caz contrar — față de cei renitenți, — pe lângă omiterea din statele de plată se vor lua și măsuri disciplinare.

Caransebeș la 9 Octomvrie 1929.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Problema educației religioase-morale în liceu.

(Continuare).

Din cele spuse, se vede cât e de necesară religia creștină ca obiect de învățământ în orice categorie de școală și cu atât mai mult în liceu.

Necesitatea religiei ca obiect de învățământ mai rezultă și din următoarele:

a) Nu a existat popor, oricât de sălbatic, care să nu fi avut credința într-o ființă supremă, atotputernică, de care atârnă soarta lui, să nu fi avut adică *ideea* — fie chiar falsă — de *Dumnezeu*. Fiecare om, oricât de incult, are credința că faptele bune sau rele vor fi răsplătite după dreptate, cu alte cuvinte, are conștiința unei ființe răsplătitoare precum și a nevoii de ajutor dela o ființă atotputernică. Conștiința despre un Dumnezeu pronietorul și răsplătitorul promovează moralitatea. Evident că această conștiință religioasă trebuie susținută și *cultivată* în școală.

b) Dacă în toate școlile se învață despre pământ, cer, univers, adică despre *operă*, cu atât mai mult trebuie să aibă elevii ideile despre *autorul* acestora, despre Dumnezeu.

c) Religia mai e necesară ca obiect de învățământ în școli și prin faptul, că materia ei contribuie, mai mult decât a oricărui alt obiect, la formarea caracterului religios-moral, care e scopul suprem al educației școlare în genere.

Din punct de vedere al *acțiunilor* noastre în viață știința pură, impersonală, nu este un

factor *activ* al vieții ci numai *credința* intimă, personală. Știința *n'are sfârșit*, din ce știi mai mult, vezi cât știi de puțin și de slab, câte mai sunt de știut și deci vrei din nou să știi și tot așa mai departe continui munca lui Sisiphus, ajungând în cel mai bun caz să zici cu Socrate: „atât știu că nu știu nimic.“ Iar rezultatul, *scepticism*.

Intemeindu-se numai pe mărginita rațiune omenească, știința duce la *scepticism* pe când pentru omul care are o credință, viața are *un rost*.

Tot așa numai religia e în stare să ne formeze o concepție solidă despre lume și viață, numai credința și speranța dau un rost vieții căci numai ele făuresc *idealuri*. *Senzul* lucrurilor ni-l talmăcește doar religia, nu cu idei pentru rațiune, ci cu simboluri sfinte pentru suflet. Förster remarcă cu drept cuvânt că criza de acum a culturii este o *criză de idealuri*. Starea bolnăvicioasă a culturii de azi își are cauza tocmai în imprecizia ideilor conducătoare. De aceea, pe lângă incontestabila ei valoare eternă, religia creștină ca făuritoare de idealuri, are o și mai mare valoare de actualitate.

Însă religia creștină ca factor de cultură nu poate fi fecundă la noi decât sub singura formă autohtonă și originală — forma *ortodoxă*: „Prin ortodoxie s'a încheșat aproape tot fondul de viață snfletească, pe care veacurile l-au strecurat în sufletul românesc și cât ne-a venit din trecut, ca tradiție, și cât am adăugat, ca creație proprie în nobilul domeniu al culturii, de a fost carte, chip sau vers, faptă de arme sau instituție socială, în cea mai mare parte prin Biserică, prin *Ortodoxie* ne-a venit. Și acum dacă voim să clădim organic și continuu, original și statornic, tot sub scutul ortodoxiei trebuie să stăm. Solul și sufletul nației ni-s prea adânc impregnate de „sufiul“ acestei ortodoxii, pentru ca să-l „anulăm“ fără să-i simțim consecințele“.

Am arătat în cuprinsul lucrării importanța religiei creștine atât ca factor de educație socială și națională, cât și ca factor cultural. Însă rolul ei nu se reduce la atât, căci — după cum am văzut — omul, pentru a fi desăvârșit și pentru el însuși, trebuie ridicat până la *religie*. Pentru a forma pe om, în *deplinătatea* ființei lui, e nevoie adică și de o *educație religioasă propriu zisă*. Religia creștină are, prin urmare, și un domeniu *propriu*, un scop *special* al ei de care nici o pregătire școlară completă nu se poate lipsi: „pregătirea conștiinței specific religioasă, legătura personală și activă între ins și Dumnezeu — Creatorul, Pronietorul și Răscum-părătorul“.

De aceea religia creștină ortodoxă își are drepturile sale firești în învățământul nostru, drepturi ce decurg mai presus de toate din „valoarea ei prezentă și eternă, specific religioasă, aceea de a ne răscumpăra și salva ca fii ai Impărăției cerești“.

Însfârșit, necesitatea religiei ca obiect de învățământ reese dar și din rolul ei de conducătoare spre *umanitarismul național* și spre *realizarea păcii mondiale*, rol despre care nu putem vorbi mai pe larg aci căci depășește cadrele lucrării de față. Amintim numai atât că dacă războaiele, în deosebi cele de agresiune, a căror perpetuare nu cred s'o dorească nici un suflet omenesc cu adevărat creștin — nu s'au suprimat până acum, cauza nu este presupusul caracter de rău necesar ce l-ar avea războaiele după unii, fiindcă *rău necesar* nu există — răul nu-i decât abatere dela natural — ci faptul că *mijloacele* n'au fost potrivite scopului. Aceste mijloace au isvorit până acum din conceptul „si vis pacem, para bellum“. Mulți mai cred și azi în eficacitatea acestui principiu, dar credința-le deșartă o dovedește faptul că, deși destul de vechi chiar în aplicarea lui, acest principiu n'a putut să dea rezultatul dorit. Ba chiar s'ar putea afirma că războaiele au devenit cu atât mai frecvente, mai crâncene și mai fioroase, cu cât tehnica războiului s'a perfecționat, cu cât pregătirile au fost mai mari. N'avem decât să ne gândim la opera distructivă a Germanilor în războiul mondial! Pacea lumii n'o realizează guvernele, nici Liga Națiunilor și nici „pacturi Kellog“ oricâte s'ar mai face, căci toate se razimă pe *forță*, iar *binele nu poate fi jăcut prin silnicie, prin rău*: „Nu se poate stinge focul prin foc, nici apa nu se poate usca prin apă, nici răul nu se poate combate prin rău“ — zice marele Tolstoi.

Nu. Pacea lumii nu se va realiza decât atunci când vom reuși să distrugem egoismul din noi, când liberi de patimi, vom stăpâni poftele și pornirile noastre, când *spiritul va domina asupra materiei*, voința centrală asupra voinței periferice, — când vom fi pătrunși până în adâncul sufletului nostru de *iubirea creștinească!* Schimbați sufletele, *inobilându-le*, și veți realiza pacea lumii! Dar această inobilare nu se poate obține decât printr'o *temeinică educație religioasă în spirit creștinesc*. Prin educație, căci numai prin ea se poate transforma în bine sufletul omenesc, prin *creștinism* căci idealurile amintite nu se pot realiza decât pe-o singură cale, specific creștină aceea a *iubirii și a spiritualizării* continue.

Istoria omenirii ne arată că *progresul*, constă în trecerea continuă și tot mai potențată dela cece este material — la spiritual, că *evoluție*

înseamnă *spiritualizarea materiei*. *Religia creștină promovează această spiritualizare*: „Duh este Dumnezeu și cel ce se închină Lui, cu Duhul și și cu adevărul se cade să se închine“. Ea recunoaște ca adevărate *valori superioare* numai bunurile sufletești; *bogăția sufletului* ca singura comoară adevărată pe care „nici furii n'o fură, nici moliiile n'o mănâncă“. Creștinismul consideră viața simțurilor ca inferioară, propovăduiește iubirea efectivă de aproapele și ne îndeamnă să fim *desăvârșiți*, adică să tindem spre *perfectiune*, care e *spiritualitatea desăvârșită*: *Fii desăvârșiți, precum și Tatăl vostru din ceruri desăvârșit este*.

(Sfârșit).

Dalcovici D.

cand. de preot
abs. al facultății de litere.

† Invățătorul Sofronie Liuba din Măidan.

În 5. I. c. trecând la cele vecinice *veteranul învățător pensionat Sofroniu Liuba din Măidan*, a fost înmormântat cu mare pompă în comuna sa natală Măidan, lăsând după sine — deși octogenar — un mare gol; pentru că a fost unul din cei mai mari îndrumători ai poporului nu numai din satul său, dar din întreg jurul vlei Cărașului; el a fost acela, carele cu mult zel încă din tinerețele sale, alături de coetanii săi: G. Țunea dela Vărădia, Lința dela Căcova, Căpăt din Greoni și alții, a dat națiunii aceea pleiadă de tineri, cari pot atesta virtuțile lui. Sumedenia de intelectuali, ce au eșit de sub mână sa din comuna Măidan, cari azi ocupă posturi din cele mai onorifice din stat și anume: prefecți, judecători de Curte de Apel, medici, avocați, ingineri, oficeri, preoți și învățători presărați prin toate satele Sud-Banatului, sunt mărturia vie despre puterea de creațiune a acestui dascăl românesc. Apoi sutele de industriasi, ceferiști și tot felul de măestri, alături de cioplitorii săi de piatră dintre cari a făcut sculptori și intreprinzători, arată puterea de muncă și îndemnare al acestui luminător al poporului. Pre lângă care a lucrat cu un zel neobosit cu pana ca *folclorist* scoțând din bogăția poporului tesauri neprețuiți.

A scris în colaborare cu ginerele său, preotul A. Iana, *Topografia satului Măidan*, o lucrare — se zice — din cele mai complete în acest domeniu, cu o mulțime de numiri de localități dealuri, văi etc. și cu un bogat și vast material limbistic, urmat de un studiu despre „Celti“ de Dr. A. Marienescu.

A publicat prin felurite reviste, mai ales în „Familia“ anii 1901/2 „*Medicina populară*“, cuprinzând descântecurile și leacurile usitate la poporul nostru.

A scris tratatul „*Despre frații sau furtații de Cruce*“ în „Foaia Diecezană“ din anii 1898/9

A colaborat la *Magn. Etimol. Rom. a lui Hașdeu*, la *Istoria Contemporană a lui N. Denșușan* la *Enciclopedia Română* a lui Dr. C. Diaconovici, cu Dr. A. Marienescu la Studiul despre Celți, Romani și Traci, apoi până scurt înainte de moarte a ajutat pe D. Dr. Sex. Pușcariu la *Dicționarul limbei Române*, la care se lucrează cu atât zel în ziua de azi.

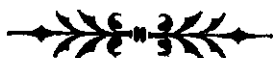
Elevii săi, alătura de poporul sătean, încă în anul 1926 i-au serbat Jubileul de 75 ani.

Înmormântarea sa s'a făcut cu mare pompă luând parte afară de sătenii satului său o mulțime de intelectuali de prin jur și depărtare cu autoritățile Statului în frunte, dintre care remarcăm pe D-ul sub-prefect Dr. I. Jucu în numele Județului, D-ul I. Rusmir în numele Astrei, Revizorul D. Ilișescu în numele Statului Major al Dăscălimei.

S'a ținut ca acest dascăl și îndrumător al poporului să se parenteze prin cuvântări ce au stors lacrimi dela toți cei ce l-au petrecut la groapă. Mai întâiu acasă a vorbit elevul său iubit I. Ștefan directorul școalelor dela Anina, plângând alătura de toți cei ce l-au ascultat, a vorbit în curtea Bisericii D-ul Revizor D. Ilișescu, apoi preotul M. Câmpianu în biserică, directorul școalelor din Răcăjdia G. Guga lângă școală și D. I. Rusmir la groapă, depunând în numele Astrei și o cunună. Toți oratorii au scos în relief meritele neperitoare ale acestui dascăl pentru luminarea poporului pe aceste meleaguri; toți au arătat marea pierdere ce se simte prin trecerea la cele eterne a acestui mare folclorist, povestitor și îndrumător, care, cum a zis unul din oratori, „va face epocă în satul său între contemporanii săi și întreg ținutul Valei Cărașului.“

Il deplânge unica sa fiică D-na Chicomban, nepotul său de 2-a fiică, Profesorul D. Iana, ginerii preoți A. Iana și M. Chicomban cu 2 surori, soții de foști învățători I. Căpeț din Greoni și P. Cipu dela Jurjova, dimpreună cu numeroase rudeni din satul Măidan și jur. Dormi lin, tu, neobosit lucrător în via poporului, ce în veci îți va păstra memoria.

Correspondentul.

Creștinismul doctrină utopică?

de: A. U. Doloveanu

Cartea lui C. N. Gaiculescu: „*Creștinismul doctrină utopică?*“ e un caleidoscop apologetic și normativ, cuprinzând noi studii demonstrative foarte variate care la prima privire ne face a-i nega orice conexiune și afinitate a temelor tratate, dar cetindu-o ne convingem de cele afirmate'n „Prefață“; „am urmărit să dovedim cum creștinismul stăpânește cu succes realitățile vieții și cum amestecându-se în toate domeniile pe cari se desfășoară el nu numai că nu le stânjenește, ba chiar le înlesnește cu succes progresul și desăvârșirea“. Cele enunțate'n prefață se proiectează asupra întregii cărți.

Ideea centrală în jurul căreia să'nvârtesc și spre care gravitează cele afirmate, dar imediat confirmate e tendința de a dovedi că, Creștinismul este esențialmente un principiu vital. Verificările celor afirmate sunt foarte juste și ireproșabile căci, sunt alimentate cu exemple tipice din Biblie și din viața unor celebrități mondiale cari au pătruns senzual creștinismului; exemple cu o realitate incontestabilă istorică, foarte certă deci nedubioasă și neproblematică.

Combate foarte ingenios concepțiile acelea cari văd în creștinism o *utopie*. Ce imputare poate fi mai caraghioasă de cât aceea concepție a „fântării mistice și simbolice“ a lui Iisus susținută de David Strauss; apoi, decât atât de trâmbițata concepție — pentru unii doar simplă prezumție — care vede'n creștinism un eclecticism: acumulare alambicată, mai bine zis o compilare de principii din sistemele filosofiei și religiilor antice, dar, — mai ales — hazliua obiecțiune care zice că creștinismul este o simplă creație a popilor interesați de a stăpâni poporul prin înșelătorii... etc... Iar Iisus zic că eră: fachir, nevropat, halucinant etc. etc... Repugnă cele de mai sus zicând: „*Mântuitorul nu vine nici ca filosof, nici ca un om politic, nici ca un reformator ci dimpotrivă. El vine ca Fiul lui Dumnezeu, pe Care providența divină îl revelează, ca Dumnezeu încarnat în om, pentru a prinde viața omenească în tot întregul ei, și pentru a readuce pe om la starea de înaltă desăvârșire din care alunecase.*“

Creștinismului nu i-se poate zice nici măcar că e doctrină „numai pentru că limba omenească nu-i poate găsi alt termen propriu, și s'a numit așa numai în limitele în cari învățăturile și principiile Lui au fost prinse de pe buzele Mântuitorului și fixate în scris de către sfinții Săi Apostoli; astfel, el este mai mult decât o doctrină, absolut mai mult decât o filosofie sau un cod de

legi: el este viață divină revelată, viață care entuziasmează viața omenească de pe pământ, în sensul de a o conserva, a o însănătoși și a o înălța, trecându-o prin undele celui mai mareț ideal, care răsare din „practicarea virtuților dumnezești.“

Nici nu poate fi înlocuit prin vreun sistem filozofic sau prin altă religie fiindcă el este singura religie adevărată; „fiindcă numai el prin Christos i-a putut lămurii omului realitatea vieții, a nemuririi și a mântuirii, în legătură cu infinitul și vecinicia. Aceste puncte, deși atinse'n chip foarte vag — cum se exprimă Irineu —, și'n alte religii și sisteme de gândire, numai în creștinism și-au găsit toată deplinătatea căci aici omul are în colaborare pentru retacerea și înălțarea sa, nu ideea cea lipsită de viață, ci însuși tipul ideal al vieții, încarnarea lui Dumnezeu în om prin Iisus Christos.

Pentru aceasta, creștinismul rămânând ca cea mai sublimă revelație, este cu neputință să fie întrecut de alte religii, în cari adevărul revelației apare așa de străveziu. Natural, logica lucrurilor cere ca ceace este nedesăvârșit să nu poată înlocui desăvârșitul“...

Cele afirmate până aici le demonstrează în capitolele posterioare unde creștinismul e pus pe ultima treaptă a religiilor; ale cărei principii de viață sunt absolut perfecte, veridice, traducibile și aplicabile vieții terestre.

În capitolul următor: „Puterea de a instrui a revelației divine și desfășurarea ei progresivă după Sfânta Scriptură“ expune cum divinitatea a ținut prin organele Sale cari sunt profetii o legătură permanentă, o continuă corespondență prin profetii a căror misiune era să învețe să transforme poporul aducându-l la închinare către adevăratul Dumnezeu, pregătindu-l prin aceasta pentru momentul venirii lui Mesia, — punctul culminat al revelației divine, — dovedind astfel că creștinismul e o religie de proveniență divină nu e o plăsmuire umană.

Pătrunzând realitatea vremii caută remedii, metode-antidot cari să atenueze instinctele și pornirile josnice cari au copleșit întreaga ființă umană; întreaga-i activitate făcându-o robul lor.

Lansează o problemă în jurul căreia s'au făcut — putem zice chiar că nu s'au făcut — nici un comentariu temeinic de către teologii români: „E posibilă înjgheburăa unui partid Clerical la noi?“ O demonstrație a necesității unui partid al clericilor, singurul care poate canaliza energiile și forțele masei spre un țel superior; singurul care poate să întroneze'n lume pacea, armonia, iubirea și adevărul creștin.

Accentuiază valoarea considerabilă ce o are misticismul religios în Biserica care pune pe crndincios prin introspecție într'o strânsă legătură cu divinitatea. Cere un cult al inimii, un cult activ-spiritual un cult emotiv care să înlocuiască cultul rigid, mecanizat și foarte nervos de azi...

Baza unei solide educații religioase e familia, socotită de creștinism ca suport, ca nucleu sau ca primă etapă, în care omul în diferite stadii ale dezvoltării sale fizice și morale este constrâns să-și sporească zi cu zi capitalul de însușiri sufletești, de însușiri morale, singurele care-i asigură fericirea pentru restul vieții!!

Primele impresii cari înlănțuesc sufletul copilului, îi deschid perspectiva viitorului — bun sau rău — după cum erau impresiunile primite în casa părintească. Strigătul nostru trebuie să fie; *dați-ne tată și mai ales mamă cu o inimă creștină și vom avea totul.*

Generalizând: autorul pune în evidență metodele cele mai eficace cari să ne servească pentru restabilirea ordinii în lume...

Ordinea nu va fi restabilită până nu se va restabili creștinismul ca să stăpânească și să dirigească realitățile timpului.

Cartea e recomandabilă tuturor preoților — prezintă un interes general mai ales că tratează chestiuni de actualitate...

Țin să menționez că am făcut doar schema cărții indicând în linii generale ideile principale — idei ilustrate cu exemple cari confirmă peremptoriu că creștinismul e unica religie revelată; că e cel mai superior și cel mai sublim principiu vital, unicul care poate duce umanitatea la genuinu-i fogaș și la supremu-i ideal: armonia, pacea și iubirea creștină.

Omul după ale lui neputințe și după lucrările acelor socotindu-l

Slăbiciunea.

Cap. III.

(Continuare din Nr. 38)

De vreme ce ești deșert și nestatornic, o fiul nedeplinirei, ce poți altceva fi, fără numai slab? Au nu e nestatornicia legată cu slăbiciunea? Au doară poate fi deșertăciunea fără de slăbiciune? Fugi dară de primejdia aceasta și vei scăpa de paguba ceialalte. — Întru ce ești mai slab, o omule? Întru aceia, întru carea mai puternic a fi te socotești, și întru aceea, cu carea mai mult de lauzi, tocmai și întru lucrurile cele ce le ai, și întru întrebuintărea bunului, care te încunjură. Au nu sunt poftele tale așijderea slabe? Sau poate că ști tu ce poftesti? Tocmai atunci când ai dobândit ce ai poftit

pierzi toată bucuria. Pentru-ce bucuria, caria o ai înaintea ochilor își pierde gustul? Și pentru ce încă cea viitoare ți-se pare a fi mai dulce? Pentru aceea, pentru-că de binele bucuriei cei de acum ți sau urât; și răutatea ție necunoscută bucurii încă nu o cunoști. Cunoaște dară, cum că numai îndestularea poate face pre om fericit. Au doară ai putea tu pentru tine singur ceva alege? Au doară ar pune Dumnezeu ție înainte toate cele ce ți pofteste inima.

Au doară ar zăbovi la tine atuncea fericirea? Au doară va lăcui bucuria totdeauna în casa ta. Oh! Slăbiciunea ta aceste toate le oprește și tuturor le stau în contră. Schimbarea e ție în loc de bucurie; însă aceea ce totdeauna desfătează, lipsește și singură să fie totdeauna neschimbată.

Dacă au trecut aceea îți pare rău, și te vaiți și până au fost la tine, nu o ai socotit, ce după aceea urmează; așijderea nu are mare bucurie pentru tine; și așa singur te pedesești, fiind-că o ai pus înainte. Vezi, aceasta numai singură stare e, întru carea nu rătăcești. Au doară este ceva mai mare, întru ce ți s'ar putea vedea slăbiciunea, decât pofta spre așa plasă de lucruri, cele ce vrei a le avea și cu dănele a te îndulci.

Intrebuințarea averilor tale ține-o întru bună măsură, și vor rămânea totdeauna supt a ta stăpânire: bucuria tă să fie întemeiată cu mintea, și va fi capătul ei norocos. Bucuria poftă a trupești o petrec suspinuri și se sfârșește cu tânguire și cu melanconie: lucrul, cel ce cu dor îl poftesti, te satură cu scârbă; și numai decât l-ai căpătat, îți este cercetar, a lui nesuferită. Cinstia leag'o cu mirarea și prietenia împreun'o cu dragostea, și deapoi vei afla o mare îndestulare, carea toate desfătările tale le va întrece. Nici un bine nu ți-au dat Dumnezeu, carele nu ar fi amestecat cu rău; tot El ți-au dat și mijlociri, răul dela bine a-l depărta. Precum nu e nici o bucurie fără de durere; așa nu e nici o întristare fără de desfatare: bucuria și întristarea, măcar că nu sânt asemenea în fire, însă una cu alta sânt legate: una singură a noastră alegere ni-le poate da întregi și curate. Lucrurile cele mai bune, pot fi unui nebun spre pierzare; iară cel înțelept întru cele mai rele mijlociri află cele bune. Slăbiciunea e așa de vărtos legată cu firea ta, o omule, cât nu ești în stare, nici tocma bun, nici iară tocma rău a fi; bucură-te căci nu poți aduce răutatea întru deplinire; și cu bunul, carele îți poți ajunge, fi îndestulat. Faptele cele bune sânt pentru multe plase de stări orânduite; nu te nevoi după neputincioase lucruri și nu te scârbi de nu le vei putea toate dobândi. Au poate vrei mila bogatului, și îndestularea oarfanului (săracului) de o dată să o ai? sau poate că credincioasa ta muere e uricioasă fiindcă nu arată fapte a unei văduve. Când tatăl tău pentru vreo neîntocmire în Patrie înaintea ta va cădea; dreptatea ta poate cu o dată să-l osândească și datorința viața să i-o scutească. Adevărul e numai unul; indoirea dela tine atârână, acel carele faptele cele bune au făcut de sânt ce sânt, ți-au dat și mințe, a-le cunoaște; lucră după prescripțiile inimei tale; deci va fi sfârșitul totdeauna bun.

(Urmează)

Iulian Bălăngeanu.

ȘTIRI

Visitațiunea canonică terminându-se, Prea Sfințitul Episcop s'a înapoiat la reședință împreună cu însoțitorii P. S. Sale.

În Numărul proximal foaiei noastre vom începe publicarea pe larg a impresiilor și constatările făcute în singuratecile parohii vizitate.

Nou Inalt Regent. Decedând Inaltul Regent Gheorghe Buzdugan miniștrii țării întruniți în consiliu au emis numai decât decretul de convocarea Corpurilor Legiuitoare. Întruniți în Adunarea Națională Miercuri în 9-lea l. c. deputații și senatorii țării au purces la alegerea noului Regent. Întrunind majoritatea covârșitoare a voturilor, a fost declarat ales Dl Constantin Sărățeanu consilier la Inalta Curte de Casație, fost ministru.

Noul Regent a depus îndată jurământul pe constituția și legile țării.

Congresul național-bisericesc amânat. În urma împrejurării morții înaltului Regent Buzdugan, congresul național-bisericesc convocat amăsurat legii de organizare bisericescă pe Luni, 14 Octomvrie a. c. în București, s'a amânat pe data de 18 Noemvrie a. c.

Atentat asupra ministrului nostru de interne. Dl Dr. Alexandru Vaida-Voevod era cât pe aci să cadă victima unui atentat. Un comunist, cu numele Goldenberg a tras — la eșirea din minister — un foc de revolver asupra sa, dară din fericire, glonțul a greșit ținta, dl ministru Vaida scapând neatins. Prins de mulțime păcătosul comunist a fost predat poliției.

CONCURSE.

În baza decisului Ven. Consiliu eparhial No. 3725 B. ex. 1929 din 14 August se escrie concurs pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune pe lângă parohul Valeriu Dabiciu din parohia de cl. II. din comuna Cacova protopresbiteratul, Oraviței-montane.

Emolumente:

1. Jumătate din toate părțile sesiunii parohiale constătătoare din 33 jug. 355½ □ stj. și anume:

a.) Valea Bradei 4 jug. b.) Dobroi 4 jug. c.) Valea luncă 1 jug. 800 □ stj. d.) Restoci 1 jug. 800 □ stj. e.) Ghețul Anton 2 jug. 400 □ stj. f.) Livadă 2 jug. 400 □ stj. g.) Intravilan 800 □ stj. h.) Estravilan 650 □ stj. Izlaz 1 jug. 7 □ stj.

2. Jumătate din toate venitele parohiale uzitate.

Doritorii de a recurge la acest post sunt invitați a-și înainta cererile de concurs Prea Onoratului Oficiu Protopresbiteral din Oravița-montană, adresate Consiliului parohial din Cacova.

Recurenții sunt poftiți a se prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare în sfânta biserică cu prealabila învoire a Prea Onoratului Oficiu protopresbiteral tractual spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie.

Cacova din ședința consiliului și adunării parohiale ținute în 15 Septemvrie 1929.

Veniamin Bălan m. p.
președinte.

Vasilie Bojinca m. p.
secretar. 2-3

În conțelegere cu mine: Virgil Musta protopresbiter.

Pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune, pe lângă neputinciosul preot Ștefan Țieranu din parohia de cl. II-a din Voiteg, sistemizat cu decisiul Venerabilului Consiliu Eparhial ddtto 9 Decembrie 1926, se publică din nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente :

1. Jumătate din sesiunea parohială, constatătoare din 33 jug.
2. Jumătate din birul stabilit de consiliul parohial.
3. Jumătate din stola uzitată.
4. Locuința liberă, în casa parohială.

Doritorii de a ocupa acest post, își vor înainta petițiunea de concurs, adresată consiliului parohial la oficiul protopopesc al Ciacovei și se vor prezenta în sfânta biserică, cu prealabila încuviințare a Protopresbiterului tractual, în vre-o Duminică ori sârbătoare, pentru a-și arăta dexteritatea în: cântare, tipic și oratorie.

Viitorul capelan va fi obligat a servi independența de parohul său și a suporta sarcinile publice împreunate cu realitățile cari formează dotația sa de capelan.

Voiteg din ședința consiliului parohial ținută la 28 Iulie 1929.

Ioan Pincu

P. Președinte,

În conțelegere cu mine : *Augustin Ghilezan* protopop.

Nr. 3821 B. ex. 1929.

Acest concurs se publică cu aceea că birul parohial este cel uzitat, și nu cel stabilit de consiliul parohial.

Caransebeș, din ședința consiliului parohial, ținută în 30 Septembrie 1929.

Episcopul diecezan :

Dr. Iosif Tr. Badescu.

2-3

* *
*
* *
*

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consiliu eparhial ddtto 24 Octombrie 1928 Nr. 3795 B ex 1928 se publică din nou concurs cu termen de 30 de zile socotit dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ pentru ocuparea postului de paroh la parohia de cl. I. din Logoj rămasă vacantă în urma răposării parohului Iosif Tempea, pe lângă următoarele

Emolumente :

1. Sesiunea parohială constatătoare din 32 jugăre.
2. Stola și birul uzitat.
3. Onorar de 1500 Lei din casa bisericii pentru 15 cuvântări.

De locuință va avea să îngrijească alesul paroh având a plăti dările după sesiunea parohială.

Recursele, provăzute cu documentele prescrise, sunt a se înainta oficiului protopresbiteral ortodox român al Logojului.

Recurenții sunt poftiți a se prezenta, cu prealabila încuviințare a oficiului protopopesc, spre a-și arăta dexteritatea în oratorie și în serviciul bisericesc în sfânta biserică din Logoj în vre-o Duminică sau sârbătoare, dar nicidecum în ziua de alegere.

Dat din ședința Consiliului parohial ținută la 21 Noiembrie 1928.

Dr. Aurel Mihaiescu

vicepreședinte.

Petru Lalețiu

notar

În conțelegere cu mine : *Dr. Aurel Mihaiescu* adm. protopresbiteral

Pe baza decisiului Venerabilului Consiliu Eparhial — ddtto 3 August 1929 No. 3761 B. ex. 1929, se publică din nou concurs pentru ocuparea definitivă a postului de preot în parohia de cl. III. din comuna Valeamare, protopresbiteratul Bocșa-montană, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ cu următoarele

Emolumente :

1. Una sesiune parohială constatătoare din 32 jug. pământ și un plaț (intravilan) de 800 stj. □.
2. Stola și birul uzitat.
3. Locuința în natură cu supraedificatele necesare. Dările le va solvi alesul preot.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți a-și înainta cererile de concurs prin Prea Onoratul Oficiu protopopesc al Bocșei-montane Consiliului parohial din Valeamare, și a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare spre a-și arăta dexteritatea în oratorie cântare și tipic — cu prealabila încuviințare a protopopului concernent — nu însă în ziua alegerii.

Valeamare din ședința consiliului parohial, ținută în 17 Iunie 1929.

Petru Damșa

președinte.

2-3

* *

Iosif Ștercoci

notar.

Consiliul parohial ort. român din comuna Vrani, protopresbiteratul Bisericei-albe, eserie concurs pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune pe lângă parohul Nicolae Balmez, la parohia de clasa a II-a, cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în Foaia Diecezană.

Emolumente :

1. Una a treia ($\frac{1}{3}$) parte din pământul sesional, adică 8 jug. din parcela numită „Seleuș“ și 3 jug. dela parcela „Vicinic“.
2. Una a treia ($\frac{1}{3}$) parte din venitele stolare uzitate.

De locuință deocamdată se va îngriji alesul.

Recurenții își vor înainta cererea de concurs adjustată cu documente prescrise, Prea On. Oficiu protopresbiteral ort. român în Răcăldia, iar cu prealabila încuviințare din partea acestui Oficiu se va prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare în sf. biserică.

Vrani, din ședința Consiliului parohial ținută la 24 Iunie 1929.

3-3

Consiliul Parohial.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Publicațiune de licitație.

Conform decisiului Venerabilului Consiliu eparhial ddtto 30 Mai a. c. Nr. 2772 E ex 1929 consiliul parohial al comunei bisericesti ort. rom. din Domașnia dă în chirie casa bisericii Nr. 8 „Hotel Dacia“ începând cu ziua de 1 Mai 1930 pe timp de cinci (5) ani.

Ofertele închise și sigilate sunt a se înainta oficiului parohial ort. rom. din Domașnia până în 5 Noiembrie 1929, având a se alătura la ofertă în bani gata sau în hârtii de valoare acceptabile (libele de depunere) un vadiu de 10% după suma oferită pe un an, care sumă se va computa în rata ultimă.

Consiliul parohial își rezervă dreptul a decide liber asupra ofertelor ce vor intra fără considerare la suma oferită, eventual a nu accepta nici una din ofertele intrate. Comuna bisericiască nu rebonifică concurenților nici diurne, nici spese de călătorie și nici altfel de spese.

Chiria oferită e a se solvi în patru rate trei lunare anticipative, având chiriașul a se îngriji de repararea și de bunăstarea edificiului, fără a avea dreptul la despăgubiri pentru eventualele reparări sau adaptări.

Se observă că contractul de închiriere ce se va încheia, pentru chiriaș este valabil îndată după semnare, iar pentru comuna bisericească, numai după aprobarea din partea Venerabilului Consiliu eparhial.

Domnașnea, la 25 August 1929.

Consiliul parohial.

Licitație minuendă.

Pe baza devizului de spese aprobat de Venerabilul Consiliu eparhial dtdto 8 Maiu a. c. Nr. 830 B ex 1829 și pe baza hotărârilor consiliului și adunării parohiale ținute în 28 Iulie și 4 August a. c. pentru demolarea bisericii vechi ort. rom. din Șipet, tractul Buziaș, se publică licitațiune minuendă în „Foaia Diecezană” pe ziua de 3 Novembre 1929 după amiază la orele 3 în localul școlii confesionale ort. române din Șipet.

Prețul de strigare este 27.000 Lei.

Celelalte condițiuni se pot vedea zilnic în biroul oficiului parohial.

Comuna bisericească nu rebonifică concurenților nici diurne, nici spese de călătorie și nici altfel de spese și și-a rezervat dreptul să dea lucrările aceluia întreprinzător în care va avea mai multă încredere.

Șipet din ședința consiliului parohial ținută la 15 Septemvrie 1929.

Nicolae Stola m. p.
președinte.

Nicolae Zâmcea m. p.
notar.

Publicațiune.

Primăria orașului Caransebeș publică licitație pentru darea în arendă a terenului de vânat, ce aparține orașului, pe timp de 6 ani începând din 15 Septemvrie 1929 până la 15 Septemvrie 1935.

Această licitație se va ținea la 4 Novembre 1929 ora 11 a. m. în biroul Primarului prin oferte scrise și sigilate.

Condițiunile sunt cele prevăzute de Legea vânatului și se pot vedea la Primăria orașului Caransebeș în biroul Dlui Dr. Liviu Grozavescu între oarele oficioase.

Licitanții vor preda la licitație autorizația prevăzută în Art. 13 din Legea vânatului și vor depune la Cassieria Primăriei vadiul legal de 10% din suma oferită.

Supraoferte nu se primesc.

Caransebeș, la 3 Octomvrie 1929.

Primar,

Șeful serviciului administrativ,

ss. **Fr. Pauck.**

ss. **Dragomir.**

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 1912/1929 cf.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul Banca Banatului s. p. a. în Caransebeș contra următorului Borlovan Ion (căs. cu Puiuțescu Anuța) dom. în Var, la cererea următorului Judecătoria ordonă licitațiunea

Redactor responsabil: Nicolae Cornean

execuțională, în baza §§ 144. 146. și 147. din legea LX din 1881, asupra imobilului înscris în c. f. a comunei Var, No. 33 a coalei c. f.

A. I. 2-3 Nr. top. 1582 grădină în Cicleanu 567 stp. Nr. top. 1583 fânaț în Cicleanu 1409 stp. prețul de strigare 11.000 Lei.

Nr. de ord. A. II. 1-3 Nr. top. 1824/2 grădină în Preotu 1050 stp. No. top. 1824/2 grădină în Preotu 590 stp. Nr. top. 1824/5 grădină în Preotu 684 stp. cu prețul de strigare 13.000 Lei.

No. de ord. A. +4 Nr. top. 1477/5 fânaț în Dosa 1 jug. 281 stp. cu prețul de strigare 11.000 Lei.

Imobilul cuprins în coala c. f. Nr. 35 a comunei Var. Nr. de ord. A. I. 1-2 Nr. top. 310 Casa Nr. 88 cu curte în Intravilan 120 stp. Nr. top. 309/2 grădină în Intravilan 706 stp. cu prețul de strigare 100.000 Lei.

Nr. de ord. A. II. 1. 3-5 Nr. top. 1581/1 arătură în Cicleanu 109 stp. Nr. 1581/3 fânaț în Cicleanu 1569 stp. 1447/1 fânaț în Dosu 581 stp. 1580/2 arătură în Cicleanu 220 stp. cu prețul de strigare 12.500 Lei

Nr. de ord. A. +6. Nr. top. 1388/1 fânați în Dosu 2 jug. 56 stp. cu prețul de strigare 14.000 Lei.

Nr. de ord. A. +7. Nr. top. 1577/3 fânaț în Dosu 1439 stp. cu prețul de strigare 7.000 Lei.

Mai departe 2/18 parte din imobilul cuprins în coala c. f. Nr. 36 a comunei Var.

Nr. de ord. A. I. 2-3 Nr. top. 1321 fânaț în Rovina 810 stp. Nr. top. 1322 arătură în Rovina 630 stp. Nr. to. 1323 fânaț în Rovina 1041 stp. cu prețul de strigare 500 Lei.

Pentru încasarea creanței de 119.780 Lei, capital interese de 12% dela 20 August 1927, spese de proces și de executare de 11.348 Lei, fixate până acum spese de 4547 Lei, fixate pentru cererea de licitațiune; precum și pentru încasarea creanței de 148 Lei, capital și accesorii ai firmei „Sebeșana”, și pentru încasarea creanței de 2223 Lei, capital și accesorii ai lui Dr. Emerik Lukacs din Caransebeș și pentru suma de 32 Lei 50 bani capital și accesorii ai firmei Albina din Sibiu.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, pe ziua **de 11 Octomvrie 1929 ora 10 la casa comunală a comunei Var.**

În baza § 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de jumătate resp. două treimi din prețul strigării (§ 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare, în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat de § 42. LX. 1881, ori să-i predea aceluiaș delegat chitanța de depositarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147. 150. 170. legea LX din 1881, § 21 XLI 1908.)

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Data în Caransebeș, la 2 luna Iulie anul 1929.

pentru conformitate

Leo Pető mp. jud.

L. Brla p. dir. cf.

Tiparul și editura Tipografiei diecezane în Caransebeș.